

пелъ въ него. *Дж. 60.* Такава прѣстъ са нарича варовита, защото е станъла отъ потрошени и съсиани пакъ такыва камъние, отъ които ся гори варъ или кыречъ. *Л. Д. 1872 р. 232. (синон. варъ).*

Кири́визъ* (*kerèviz, s. t. Céleri*). с. м. кервель (*огородное растение*) (*ср. керевизъ*).

Кириджийски* *пр.* вощичій, извощичій: Ти си найди кириджийски конь и намѣри ма въ Пловдивъ. *З. 195. (см. слѣд.).*

Кириджія* с. м. 1) бощикъ; возница, извощикъ: Кириджиятъ и корабленикътъ не ли сж и тѣи полезни като ни донасятъ отъ далечны мѣста и отъ прѣзъ море това, что-то нѣма по насъ? *Л. Д. 1873 р. 186.* 2) жилецъ, постоялецъ, наниматель (*ср. кираджиниъ, кираджия*).

Ки́рія* (*ср. kerii, s. a. 1. Qui loue à quelqu'un. 2. Qui loue chez quelqu'un, 3. loueur de mules,—и рум. chiria*). с. ж. 1) плата за наемъ, за провозъ, за полежалое: По голѣмыты европейски градове наемътъ (кирія) за кѣщи е много тяжкъ. *Л. Д. 1873 р. 229.* Изѣлъ си коньтъ кыріѣтъ. *Ч. 165.* Ако остане сжиджа дълго време на желѣзницата, тогава са плаща за него кырия. *Л. Д. 1876 р. 99.* 2) наемъ: съ Ки́рія въ наемъ, въ наймы: Чегато са щастieto зема сжсъ кырия! *З. 193.* Мене ма буба проводи кѣща съ кырія да търсамъ. *Ч. 316.* Дава са кѣща съ кырія. 3) извозъ: Тѣй са врѣща отъ кырія, тѣй отѣде съ кырія. 4) товаръ, который везуть: Кырадѣи сосъ кырія, сосъ кырія за Софіа. *М. 208.* Каквѣ кырія кѣрашъ? Кѣрамъ соль.

Ки́рія (*и. гр. кы́рія id.*) с. ж. госпожа (*про тречанокъ*): Мене мама на Гръкъ даде да стана кырия. *З. 193.*

Ки́рливъ* *пр.* грязный, запачканный: Дрехы-ты му были съсѣмъ прости и шипка-та му кырлива. *Л. Д. 1870 р. 176.* Попъ съ разрошявенъ косъ, съ унлесканы дрехы и съ кырливъ камидавкъ. *Л. Д. 1870 р. 177. (ср. кыръ).*

Ки́рливъ *гл. дл.* мараю, пачкаю: замараю, запачкаю: Стѣга си кырливѣлъ рѣцѣтъ си. **Ки́рливъ** са мараюсь, почкаюсь; замараюсь, запачкаюсь. **Ки́рливене** с. с. маранье, пачканье: Груба работа и често-то кырливяне на рѣце-тѣ съ ваппа. *Л. Д. 1876 р. 105. (ср. кыръ).*

Ки́рпи́чъ* (*kerpidj et kerpudj, idem*). с. м. кырпичъ: Камъние рѣжятъ и ги правятъ на кырпичи, отъ които градятъ кѣщи. *Л. Д. 1871. р. 116.*

Ки́рякъ с. м. прозвище грековъ? имя собственое? (*ср. кырѣ*): Мене мама на гръкъ даде Да стана кырия... Чегато са щастисто Зе-ма сжсъ кырия! Отъ утреньта до вечерьта Кырякъ проповѣда, Че са-мо той е билъ човѣкъ! Ние сме говѣда. *З. 193.*